

მეცხრე მუხლის დაფარული ისტორია — ნომერი ექვსი

თერთმეტი

Jeff Pippenger

2026-04-02

როდესაც ფარული ისტორიის შესწავლას ვიწყებთ, განვიხილავთ წინასწარმეტყველების როგორც შინაგან, ისე გარეგან ხაზებს, რომლებიც ახლა გაგებულა, როგორც თანხვედრილი იმ ისტორიასთან, რომელიც იწყება ორმოცე მუხლში აღწერილი აღსასრულის ჟამიდან და გრძელდება ორმოცდამეერთე მუხლში მოხსენიებულ კვირადღის კანონამდე. ამ წინასწარმეტყველური ისტორიის შინაგანი ხაზი აღნიშნულია გამოცხადების წიგნის მეთერთმეტე თავიდან, მეთერთმეტე მუხლით. გარეგანი ხაზი აღნიშნულია დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავიდან, მეთერთმეტე მუხლით. დანიელის მეთერთმეტე თავის გარეგანი ხაზი — მეთერთმეტე მუხლი — ისტორიაში მოვიდა 2014 წელს, ხოლო გამოცხადების მეთერთმეტე თავის შინაგანი ხაზი — მეთერთმეტე მუხლი — ისტორიაში მოვიდა 2023 წლის 31 დეკემბერს. გარეგანი ხაზი წარმოადგენს მიწის მხეცის რესპუბლიკურ რქას, ხოლო შინაგანი ხაზი წარმოადგენს მიწის მხეცის პროტესტანტულ რქას.

ამერიკის შეერთებული შტატები

გამოცხადების წიგნი უკანასკნელი დღეების საგნად ერთ მთავარ ერს ასახელებს. ეს ერი არის მიწის მხეცი, რომელიც მთელ მსოფლიოს აიძულებს, თავყანი სცეს პაპის საზღვაო მხეცს. გამოცხადების წიგნი ასახელებს ერთ მთავარ ერს, ათი ერის ერთ კონფედერაციას და ერთ ყალბ ეკლესიას. ეს ერი არის შეერთებული შტატები — მეცამეტე თავის მიწის მხეცი; ყალბი ეკლესია არის მეცამეტე თავის საზღვაო მხეცი; ხოლო ბიბლიური ბოროტების ათ-მეფიანი კონფედერაცია არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია. ეს სამი ძალა, რომლებიც გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში გველემშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სახით არიან წარმოდგენილნი, სამყაროს არმაგედონისკენ მიუძღვიან.

ისინი თითოეული დანიელის მეთერთმეტე თავში, ორმოციდან ორმოცდამეხუთე მუხლების ჩათვლით, არიან იდენტიფიცირებულნი, სადაც ყალბი ეკლესია თავის აღსასრულს აღწევს ორ ზღვას შორის და დიდებულ წმიდა მთასთან, ორმოცდამეხუთე მუხლში, რაც გეოგრაფიულად შეესაბამება გამოცხადების არმაგედონს. ორმოცე მუხლი იწყება 1798 წელს, როცა ზღვის მხეცმა, ანუ ყალბმა ეკლესიამ, სასიკვდილო ჭრილობა მიიღო, და ეს მონაკვეთი მთავრდება იმ აღდგენილი ზღვის მხეცით, რომელიც გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის მეძავია და მეორედ კვდება; ამგვარად, ეს მონაკვეთი სრულდება ზუსტად იქ, სადაც დაიწყო. როგორც გამოცხადების წიგნში, ისე დანიელში მთავარი ერი არის შეერთებული შტატები, გამოცხადების მეცამეტე თავის ამბოხების თავის მიწის მხეცი. მიწის მხეცი ასევე არის ცრუ წინასწარმეტყველი გამოცხადების

მეთექვსმეტე თავში, ხოლო დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში იგი არის ეტლები, ხომალდები და მხედრები.

ნახევარი ჭეშმარიტება საერთოდ არ არის ჭეშმარიტება

ერი, რომელიც უკანასკნელ დღეებში როგორც დანიელის, ისე გამოცხადების საგანია, არის შეერთებული შტატები, ხოლო დანიელის მეთერთმეტე თავი იწყება იმ ერის საბოლოო პრეზიდენტის კონკრეტული მითითებით. ეს ჭეშმარიტება დამკვიდრებული ბიბლიური ფაქტია, რომელსაც ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტები უარყოფენ, რადგან ნახევარ-სიმართლეს ამოეფარებიან. ნახევარ-სიმართლე, რომელსაც ისინი ამ საკითხში ეფარებიან, არის მათი თანხმობა იმაზე, რომ გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცი და მეთექვსმეტე თავის ცრუ წინასწარმეტყველიც შეერთებული შტატებია; თუმცა ისინი უარს ამბობენ დაინახონ, რომ დონალდ ტრამპი უკანასკნელ დღეებში ბიბლიური წინასწარმეტყველების ერთ-ერთი მთავარი საგანია. ღმერთი არასოდეს იცვლება, და როდესაც იგი ეგვიპტესთან მოქმედებდა, ფარაონი წინასწარმეტყველური ისტორიის ერთ-ერთი მთავარი საგანი იყო; შემდეგ ბაბილონთან მიმართებით ნაბუქოდონოსორი და ბელშაცარი სახელებით არიან მოხსენიებულნი. კიროსი სახელით არის მოხსენიებული. დარიოსი სახელით არის მოხსენიებული. ბიბლია კონკრეტულად მიუთითებს მიწის მხეცის უკანასკნელ მმართველზე, და ეს შემთხვევითი მინიშნება არ არის. ადვენტიზმმა იცის, ვინ არის შეერთებული შტატები ჟამის დასასრულის წინასწარმეტყველებაში, მაგრამ ვერ ხედავს, რომ ღმერთი ყოველ წინასწარმეტყველურ სცენარში მიმართავს როგორც ერს, ისე მის ლიდერს, და ყველა ეს უწინდელი წმინდა ისტორია უკანასკნელ დღეებს ასახავს.

საყვირი საბოლოო ხილვაში

დონალდ ტრამპი არის პირველი პირი დანიელის უკანასკნელ ხილვაში, რომელიც წარმოადგენს ყველა წინასწარმეტყველური ხილვის მწვერვალს — არა მხოლოდ დანიელის წიგნში, არამედ მთელ ბიბლიაში.

ღვთის სიტყვის შიგნით წინასწარმეტყველური ისტორიის უკანასკნელი ხილვის თემა დონალდ ტრამპია. იგი არის სიმბოლო, რომელიც განსაზღვრავს ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის გარეგანი უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველების ნაბიჯებს. იგი აგრეთვე არის ის კავშირი, რომელიც განსაზღვრავს და ამყარებს ას ორმოცდაოთხი ათასის შინაგან ხაზს. ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან პროტესტანტული რქა გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცზე, ხოლო დონალდ ტრამპი წარმოადგენს იმავე მხეცის რესპუბლიკურ რქას. მხეცი არის ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუცია, როგორც იგი წარმოდგენილია კონსტიტუციური რესპუბლიკური მმართველობით, რომელმაც თავდაპირველად ორ რქას შორის გამიჯვნა დაამყარა, მაგრამ საბოლოოდ აერთიანებს ამ რქებს პაპობრივი ზღვის მხეცის ხატად.

დაორსული უაიტი მრავალგზის აკავშირებს დანიელის მესამე თავის ოქროს კერპს უკანასკნელი დღეების საკვირაო კანონს; მაშ, ვის წარმოადგენს ნაბუქოდონოსორი?

ადვენტიზმი გეტყვით, რომ იგი არის შეერთებული შტატები, გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცი, რაც უტოლდება იმის განსაზღვრას, რომ სწორედ ბაბილონმა ჩააგდო შადრაქი, მეშაქი და აბედნეგო ცეცხლში. ბიბლია მიუთითებს, რომ საკვირაო კანონის დროს პასუხისმგებელი სწორედ ნაბუქოდონოსორი იყო; მაშ, ვინ არის ნაბუქოდონოსორი, თუ არა ის პრეზიდენტი, რომელიც მმართველობს, როდესაც ახლო მომავალში მოსალოდნელი საკვირაო კანონი მოვა?

სამი

დანიელის უკანასკნელი ხილვა, რომელიც ჰიდექელის მდინარის ხილვაა, დაყოფილია სამ თავად, რომელთაგან თითოეული შეესაბამება გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის თვისებებს. ეს სამი თავი წარმოადგენენ პირველ, მეორე და მესამე ანგელოზს, მაგრამ ამასთანავე ისინი დანიელის უკანასკნელ უწყებასაც წარმოადგენენ. მისი პირველი უწყება, რომელიც პირველ თავშია, აგრეთვე წარმოადგენს გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამ ანგელოზს, და ამით ალფასა და ომეგას ნიშანი აღიბეჭდება პირველ თავსა და ჰიდექელის მდინარის ხილვაზე.

დანიელის უკანასკნელი ხილვა დაფუძნებულია ებრაული სიტყვის „ჭეშმარიტების“ ჩარჩოზე, რომელიც შედგება ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი, ოცდამეორე ასოებისაგან. მეათე თავი დანიელს წარმოაჩენს როგორც წინასწარმეტყველების შემსწავლელს, რომელიც ოცდამეორე დღეს ლაოდიკიელიდან ფილადელფიელად გარდაიქმნება. შემდეგ დანიელი ძალმოსილია, რათა გაიგოს მეთორმეტე თავში წარმოდგენილი ცოდნის გაუხსნელი ზრდა. ხილვის პირველი და უკანასკნელი თავები დანიელს ასახავს როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლოს, რომლებიც წინასწარმეტყველების ჭეშმარიტი შემსწავლელი არიან.

„რაც უნდა იყოს ადამიანის გონებრივი წინსვლა, დაე, ერთ წამსაც კი არ იფიქროს, თითქოს უფრო დიდი ნათლის მისაღებად საღვთო წერილის საფუძვლიანი და განუწყვეტელი კვლევა საჭირო აღარ იყოს. ჩვენ, როგორც ხალხი, მოწოდებულნი ვართ, რომ თითოეული ჩვენგანი წინასწარმეტყველების შემსწავლელი იყოს.“
ტესტიმონიები, ტომი 5, 708.

პირველი თავი განსაზღვრავს ჰიდექელის მდინარის ხილვის იმავე ჭეშმარიტებებს, ხოლო ჰიდექელის მდინარის ხილვის პირველი თავი განსაზღვრავს იმავე ჭეშმარიტებას, რასაც მისი მესამე და უკანასკნელი თავი. დანიელის წიგნი ატარებს ალფასა და ომეგას ხელმოწერას, რადგან პირველი თავი განსაზღვრავს მარადიული სახარების სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს, და ასე განსაზღვრავს მეთორმეტე თავიც. შემდეგ, დანიელის უკანასკნელ ხილვას რომ შეადგენს სამი თავი, მათ შორის პირველი თავი არის ალფა და მესამე თავი არის ომეგა. ეს შეესაბამება დანიელის პირველ გამოცდას იმის შესახებ, თუ რა საკვები უნდა ეჭამა, და მის მესამე და უკანასკნელ გამოცდას, როდესაც სამწლიანი პერიოდის შემდეგ ნაბუქოდონოსორის მიერ განიკითხა. დანიელის პირველი თავის ალფა გამოცდა ეხებოდა ბიბლიის შესწავლის მეთოდოლოგიას, როგორც ეს წარმოდგენილია ბაბილონური საზრდოს ან მცენარეული საზრდოს ჭამით.

დანიელის ერთგულებამ „ხაზი ხაზზე“-ს მეთოდოლოგიისადმი შესაძლებელი გახადა, რომ იგი აღმოჩენილიყო ისეთად, რომ „სიბრძნისა და გონიერების ყველა საქმეში, რის შესახებაც მეფე მათ ეკითხებოდა, მან ისინი თავისი სამეფოს ყველა მისანსა და ვარსკვლავთმრიცხველზე ათჯერ უკეთესად ჰპოვა.“ ომეგა მეთორმეტე თავში სწორედ ბრძენნი არიან ისინი, რომელთაც ესმით სიბრძნის ყველა საქმე, რაც მრავლდება, როდესაც წინასწარმეტყველური სიტყვა იხსნება. მეთორმეტე თავი პირველი თავის ომეგაა და ასევე მეათე თავის ომეგაც, ჰიდეკელის ხილვის ალფა. იმ ალფა, მეათე თავში, დანიელი მკვიდრდება სულიერ გამოცდილებაში, რაც შეესაბამება იმას, რომ მეთორმეტე თავში ბრძენნი მკვიდრდებიან ინტელექტუალურ გამოცდილებაში. პირველი თავი ხაზს უსვამს, რომ სწორედ ბიბლიური შესწავლის მეთოდოლოგია აძლევს წინასწარმეტყველების შემსწავლელს საშუალებას, ჭეშმარიტებაში დამკვიდრდეს როგორც სულიერად, ისე ინტელექტუალურად, რათა დაიბეჭდოს.

უკანასკნელ დღეებში წინასწარმეტყველების ნამდვილი მოწაფეების წარმოდგენილებად, დანიელი და სამი ღირსეული ის ბრძენნი არიან, რომელთაც არა მხოლოდ ესმით ცოდნის ის ზრდა, რომელიც იხსნება აღსასრულის ჟამს 1989 წელს, არამედ ესმით ცოდნის ზრდაც 9/11-ზე. საბოლოოდ, მათ ესმით გახსნილი ცოდნის ზრდა 2023 წლის 31 დეკემბერს.

ღვთის წინასწარმეტყველური ნათლის ძიებაში ისინი იცვლებიან ას ორმოცდაოთხი ათასის ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტისტური მოძრაობიდან ას ორმოცდაოთხი ათასის ფილადელფიური მოძრაობისაკენ. როდესაც ეს ცვლილება ხდება, ისინი განეყოფიან მათ, ვინც სარკის ხილვას გაექცა.

ადამიანური ამბოხის გზავნილი

მეათე და მეთორმეტე თავები ეხება ას ორმოცდაოთხი ათასს, რადგან ისინი ჭეშმარიტების ჩარჩოს პირველი და მესამე საფეხურებია. როდესაც ისინი ძალმოსილნი გახდებიან მეათე თავის სარკისებრი ხილვის შინაგანი გამოცდილებით და, ამასთანავე, განათლდებიან დანიელის მეთორმეტე თავის ახდილი გაგებით, მათ ევალებათ ადამიანური ამბოხის უწყების ქადაგება. ადამიანური ამბოხის უწყება წარმოდგენილია დანიელისა და გამოცხადების წიგნებით, ხოლო ამბოხის უწყება მოთავსებულია იმ სამეფოთა წინასწარმეტყველურ ჩარჩოში, რომლებიც დანიელშია დადგენილი, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანი. დანიელის წიგნში ადამიანური ამბოხის მოწმობის წინასწარმეტყველური სიმბოლიზმი სრულად არის წარმოდგენილი მეთერთმეტე თავში. მეთერთმეტე თავი არის ისტორია, რომელიც იწყება ბაბილონის დასასრულითა და მიდიელთა და სპარსელთა დასაწყისით. ამდენად, იგი იწყება ბაბილონის მომაკვდინებელი ჭრილობით, რომელიც წინასახედ წარმოადგენს პაპობის მომაკვდინებელ ჭრილობას 1798 წელს. როდესაც პაპობის მომაკვდინებელი ჭრილობა განიკურნება მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს, იგი ხდება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირის თავი. შემდეგ იგი არის გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მხეცზე მჯდომი დედაკაცი, და იმ დედაკაცს შუბლზე აწერია: დიდი ბაბილონი. მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს განიკურნება როგორც ბაბილონის, ისე პაპობის მომაკვდინებელი ჭრილობა.

ბაბილონის დროიდან ქვეყნის აღსასრულამდე წარმოდგენილი ადამიანური აჯანყება დანიელის წიგნის ჩარჩოს წარმოადგენს, ხოლო მეთერთმეტე თავი არის ის გარეგანი წინასწარმეტყველური უწყება, რომელიც უკანასკნელი დღეების იმ აჯანყებას აღნუსხავს. აჯანყების ის მოწმობა, რომელიც მეთერთმეტე თავში მოიპოვება, შეესაბამება ამ თავის უკანასკნელ ექვს მუხლს და მათ ფარგლებშიც თავსდება. უკანასკნელი ექვსი მუხლი ადამიანური აჯანყების უწყებაა, და ეს უკანასკნელი ექვსი მუხლი წარმოდგენილია ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიასთან და მის ფარგლებშიც. ამგვარად, დანიელის წიგნი დაყვანილია ერთ თავად, რომელიც, თავის მხრივ, დაყვანილია სწორედ იმ თავის ექვს მუხლად, რაც, თავის მხრივ, დაყვანილია ერთი მუხლის უკანასკნელი ნახევრის დაფარულ ისტორიად.

მეთერთმეტე თავი წარმოადგენს მეცამეტე ასოს, რომელსაც წინ უძღვის და მოსდევს ებრაული ანბანის პირველი და უკანასკნელი ასოები, და პირველი და უკანასკნელი მუდამ ერთი და იგივეა. პირველი თავი მიუთითებს, რომ ბრძენნი განეყოფიან უგუნურთ სარკის ხედვაში, ხოლო უკანასკნელი თავი მიუთითებს, რომ ბრძენნი განეყოფიან უგუნურთ გახსნისას. შთაგონება გვამცნობს, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა არის „ჭეშმარიტებაში დამკვიდრება, როგორც გონებრივად, ისე სულიერად.“ მეათე თავი სულიერად მიუთითებს ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვაზე, ხოლო მეთორმეტე თავი აჩვენებს გონებრივ მხარეს. მეათე თავი მიუთითებს სამ შეხებასა და ზეციურ არსებებთან სამ ურთიერთქმედებაზე. მეთორმეტე თავი მიუთითებს ბრძენთა სამსაფეხურიან განწმენდაზე, რომელიც სრულდება ინტელექტუალური წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების ზრდით, როგორც „განწმენდილნი, გათეთრებულნი და გამოცდილნი.“ როგორც მეათე თავს აქვს სამეულის ორი სიმბოლო — სამი შეხება და სამი ზეციური შეხვედრა, — ასევე მეთორმეტე თავს აქვს სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი, აგრეთვე სამი დროის წინასწარმეტყველება.

მეათე თავის სამი ზეციური შეხვედრა ჭეშმარიტების ხელწერას ატარებს, რადგან პირველი და უკანასკნელი ზეციური არსება, რომელიც დანიელთან ურთიერთობდა, იყო ანგელოზი გაბრიელი, ხოლო შუაში მდგომი არსება იყო მიქაელი. სამი ანგელოზი, მაგრამ მეორე საფეხურზე ანგელოზი ქრისტე იყო. სამი შეხება დანიელის თანდათანობით, სამსაფეხურიან გაძლიერებას წარმოადგენს. ამ მონაკვეთში დანიელი სამჯერ ასახელებს სარკის ხედვას, და ამით იგი სარკის ამ სამ ხილვას ათავსებს მეათე თავში mareh-ის ხილვის შვიდ მოხსენიებას შორის. ორჯერ ებრაული სიტყვა mareh ითარგმნება როგორც „გამოჩენა“, და ორჯერ — როგორც „ხილვა“, ხოლო კიდევ სამ სხვა შემთხვევაში იგი ითარგმნება როგორც „ხილვა“. „ეს კიდევ სამი შემთხვევა“ mareh არ არის; ისინი mareh-ის მდებარეობითი ფორმაა, კერძოდ marah. მეათე თავში არის თანდათანობითი გაძლიერების სამი შეხება, ჭეშმარიტების ხელწერის მატარებელი სამი ზეციური შეხვედრა და სარკის სამი ხილვა, რომლებიც ქრისტეს გამოჩენის შვიდ მოხსენიებას ეკუთვნის.

გარეგნობა

ორჯერ, როცა ****mareh**** ითარგმნება როგორც „გამოჩენა“, შეესაბამება იმ ორჯერად შემთხვევებს, როცა იგი ითარგმნება როგორც „ხილვა“. ერთად ისინი ქრისტეს

განსაზღვრავენ როგორც სიმბოლოს, რომელიც წინასწარმეტყველურ ისტორიაში გზის მაჩვენებლად ჩნდება. გამოცხადების მეათე თავში ანგელოზი ჩამოდის და ერთ ფეხს ხმელეთზე დგამს, მეორეს კი ზღვაზე. დებმა უაითმა გვამცნო, რომ ეს ანგელოზი იყო „არანაკლები პიროვნება, ვიდრე იესო ქრისტე“. გამოცხადების მეათე თავის ანგელოზი არის ქრისტეს „გამოჩენა“ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში. იგი დანიელის მერვე თავის მეცამეტე მუხლში პალმონად ჩნდება, ხოლო გამოცხადების მეხუთე თავიდან მოყოლებული იგი იუდას ტომის ლომად ჩნდება. დანიელი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების იმათ, ვინც მიჰყვებიან ქრისტეს წინასწარმეტყველურ გამოჩენებს, სადაც კი ის წავა. თუ ისინი ერთგულნი იქნებიან ამაში, მიეყვანებიან სარკის ხილვამდე, საიდანაც არაერთგულნი გარბიან.

მეთორმეტე თავის სამსაფეხურიანი განწმენდა, რომელიც დაფუძნებულია იმ შემეცნების გაგებაზე, რომელიც იზრდება მაშინ, როდესაც წინასწარმეტყველება იხსნება, თან ახლავს სამ „დროის წინასწარმეტყველებას“, რომლებიც სამი მუხლიდან თითოეულისათვის სამ განსხვავებულ აღსრულებას წარმოადგენს. მეშვიდე მუხლისათას ორას სამოცი წელი, მეთერთმეტე მუხლისათას ორას ოთხმოცი წელი და მეთორმეტე მუხლისათას სამას ოცდათხუთმეტი წელი მიუთითებს სამ მუხლზე, რომელთაგან თითოეული შეიცავს დროის წინასწარმეტყველებას, რომელიც ისტორიაში აღსრულდა და ამის შემდეგ მიღერიტებმა იგი აღიარეს როგორც ისტორიული დადასტურება იმ უწყებისა, რომელსაც ისინი ქადაგებდნენ. მუხლში მოცემული წინასწარმეტყველება, ისტორიული აღსრულება და ამ ისტორიის მიღერიტული გამოყენება მოწმობს ამ სამი წინასწარმეტყველების უკანასკნელი დღეების აღსრულებაზე. მაგრამ მიღერიტების მიერ დროის გამოყენება უკვე აღარ არის მართებული, ამიტომ მუხლებში მოცემული დროითი მითითებები უნდა იქნას გამოყენებული როგორც სიმბოლოები და არა როგორც დრო. ეს სიმბოლოებში მუხლებში დგინდება თავად მუხლის, მუხლის ისტორიული აღსრულებისა და მიღერიტების მიერ უწყების წარმოდგენის ურთიერთშეჯერებით.

მეთერთმეტე თავის ადამიანური აჯანყების ქრონოლოგია გადახლართულია კავშირებით, ხელშეკრულებებითა და აღთქმებით. ადამიანური აღთქმები, რომლებიც მეთერთმეტე თავის ისტორიაშია წარმოდგენილი, დაპირისპირებულია ღვთიურ აღთქმას.

„ამ დედამიწის ისტორიის უკანასკნელ დღეებში ღმერთის აღთქმა მის მცნებათა დამცველ ხალხთან უნდა განახლდეს.“ Review and Herald, February 26, 1914.

რომი აყალიბებს მთელ ხილვას, და როცა მეთერთმეტე თავში პირველად მოიხსენიება პაპობრივი რომი, იგი განსაზღვრულია როგორც „ისინი, რომელნიც მიატოვებენ წმიდა აღთქმას.“ დანიელის მეთერთმეტე თავში არსებული შინაგანი ხაზი, რომელიც იმავე დროს წარმოადგენს მეორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის შინაგან ხაზს, აღნიშნავს მათ, ვინც უკანასკნელ დღეებში ღმერთთან აღთქმაში შედის, ხოლო გარეგანი ხაზი აღნიშნავს მათ, ვინც სწორედ იმავე აღთქმას ტოვებს. იმ კლასის წარმოსაჩენად, რომელიც უკანასკნელ დღეებში ცოდნის გამრავლებით სარგებელს ვერ მიიღებს, მათი გარეგანი ისტორია ნაქსოვია დარღვეული ადამიანური

ხელშეკრულებების წინასწარმეტყველურ ძაფზე.

ასორმოცდაოთხი ათასის შინაგან ხაზში ჩაქსოვილია ღვთის აღთქმიერი ურთიერთობის მრავალი სიმბოლო და ილუსტრაცია მის უკანასკნელი დღეების ნაშთ ხალხთან. რიცხვის „მეთერთმეტის“ სიმბოლო ერთ-ერთია ამ ჭეშმარიტებათაგან, და ის ფაქტი, რომ მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლი უკანასკნელი დღეების გარეგან და შინაგან ხილვას განსაზღვრავს, ხაზგასმულია იმით, რომ ესაია მეთერთმეტე თავში, მეთერთმეტე მუხლში, განსაზღვრავს ღვთის უკანასკნელი დღეების აღთქმიერი ხალხის მიზანსა და საქმეს.

და იქნება იმ დღეს, რომ უფალი მეორედ გაიწვდის ხელს თავისი ხალხის ნატამალის გამოსახსნელად, რომელიც დარჩება, აშურიდან და ეგვიპტიდან, ფათროსიდან და ქუშიდან, ელამიდან და შინარიდან, ხამათიდან და ზღვის კუნძულებიდან. ესაია 11:11.

გაფანტვა

უკანასკნელ დღეებში ღმერთის ნარჩომი ერი ორჯერ იქნება გაფანტული და საჭიროებს შეკრებას. დანიელის მეთორმეტე თავის მეშვიდე მუხლი უკანასკნელ დღეებში ღმერთის ხალხის გაფანტვას მიუთითებს; ამგვარად, ათას ორას სამოცი დღე გაფანტვის სიმბოლოდ არის წარმოდგენილი.

და მოვისმინე თეთრეულით შემოსილი კაცი, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა; და როცა მან აღმართა თავისი მარჯვენა ხელი და თავისი მარცხენა ხელი ცისკენ და დაიფიცა მისით, ვინც უკუნითი უკუნისამდე ცოცხლობს, რომ ეს იქნება დროისთვის, დროებისთვის და ნახევარი დროისთვის; და როცა დაასრულა წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვას, ყოველივე ეს აღსრულდება. დანიელი 12:7.

ორი მოწმე გაიფანტნენ გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მას შემდეგ, რაც მათ მისცეს თავიანთი მოწმობა.

და როდესაც ისინი დაასრულებენ თავიანთ მოწმობას, უფსკრულიდან ამომავალი მხეცი ომს გაუმართავს მათ, სძლევს მათ და მოკლავს მათ. და მათი გვამები დაეყრება დიდი ქალაქის ქუჩაზე, რომელსაც სულიერი მნიშვნელობით ეწოდება სოდომი და ეგვიპტე, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს ეცვა. და ხალხთაგან, ტომთაგან, ენათაგან და ერებისაგან იხილავენ მათ გვამებს სამ დღესა და ნახევარს, და არ დაუშვებენ, რომ მათი გვამები სამარხებში დაიდოს. და დედამიწაზე მცხოვრებნი გაიხარებენ მათზე, იმხიარულებენ და ძღვენს გაუგზავნიან ერთმანეთს, რადგან ეს ორი წინასწარმეტყველი ტანჯავდა დედამიწაზე მცხოვრებთ. გამოცხადება 11:7-10.

შემდეგ მუხლში, მეთერთმეტე მუხლში, ორი მოწმე აღდგება სიკვდილისგან სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩაში. სწორედ ესავე სიკვდილია ეზეკიელის მიერ წარმოდგენილი, როგორც გაფანტული, მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველი. ორი მოწმე წარმოადგენს რესპუბლიკურ და პროტესტანტულ რქებს, რომლებიც 2020 წელს იქნენ მოკლულნი. პროტესტანტული რქა მოკვდა თავისი ცრუ წინასწარმეტყველებით 2020 წლის 18 ივლისის შესახებ, ხოლო რესპუბლიკური რქა მოკვდა 2020 წლის მოპარულ არჩევნებში.

ესაია მიუთითებს, რომ როდესაც მოწმეები აღდგებიან, რასაც იგი მეორედ შეკრებად განსაზღვრავს, ეს მოწმეები იქცევიან იმ დროშად, რომელიც მეთერთმეტე საათის მუშაკებს კრებს.

და იმ დღეს იქნება იესეს ფესვი, რომელიც დადგება ხალხთა დროშად; მას მიაშურებენ წარმართნი, და მისი განსასვენებელი დიდებული იქნება. და მოხდება იმ დღეს, რომ უფალი მეორედ გაიწვდის თავის ხელს, რათა დაიბრუნოს თავისი ხალხის ნატამალი, რომელიც დარჩება ასურეთიდან, ეგვიპტიდან, პატროსიდან, ქუშიდან, ელამიდან, შინარიდან, ჰამათიდან და ზღვის კუნძულებიდან. და აღამართებს იგი დროშას ერებისათვის, და შეკრებს ისრაელის განდევნილებს, და ერთად მოუყრის თავს იუდას გაფანტულებს ქვეყნის ოთხივე კიდიდან. ესაია 11:10-12.

როცა უფალი მეორედ გაიწვდის ხელს შესაკრებად, იგი შეკრებს „ისრაელის განდევნილებს.“ „ისრაელის განდევნილები“ ხდებიან ნიშანი წარმართთათვის, და ამ მიზეზით მათ უნდა იყვნენ განდევნილნი, ვიდრე შეიკრიბებოდნენ. ისინი განიდევნენ ეზეკიელის მკვდარი ძვლების ველზე და, ერთხელ მოკლულნი, ეყარნენ იმ ქუჩაში, სადაც ჩვენი უფალიც ჯვარს ეცვა, მაშინ როცა მეორე დასი ხარობდა.

ისმინეთ უფლის სიტყვა, თქვენ, მის სიტყვაზე მოცრთომანო; თქვენმა ძმებმა, რომელთაც შეგიძულეს და ჩემი სახელის გამო განგდევნეს, თქვეს: „განდიდდეს უფალი!“ მაგრამ იგი გამოცხადდება თქვენს სიხარულად, ხოლო ისინი შერცხვენილნი იქნებიან. ესაია 66:5.

ღვთის სიტყვის წინაშე მოშიშარნი თავიანთმა ძმებმა, რომელთაც სძულდათ ისინი, განდევნეს. იერემია მიუთითებს, რა ემართებათ იმ ძმებს, რომელთაც დროშა სძულდათ.

ამიტომ ასე ამბობს უფალი: აჰა, მოვავლენ მათზე უბედურებას, რომლისგანაც ვერ დააღწევენ თავს; და თუმცა შემომდლადებენ, არ შევისმენ მათ. იერემია 11:11.

მეთერთმეტე მუხლის კონტექსტი არის ღვთის აღთქმა, და ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ დღეებს შეეხება; ამიტომ აქ განხილული აღთქმა არის ას ორმოცდაოთხი ათასთან აღთქმის განახლება.

სიტყვა, რომელიც უფლისაგან მიეცა იერემიას და უთხრა: ისმინეთ ამ აღთქმის სიტყვები და ელაპარაკეთ იუდას კაცებსა და იერუსალიმის მკვიდრთ; და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი, ისრაელის ღმერთი: წყეულიმც იყოს კაცი, რომელიც არ ემორჩილება ამ აღთქმის სიტყვებს, რომელიც ვუბრძანე თქვენს მამებს იმ დღეს, როცა ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან, რკინის ქურიდან, გამოვიყვანე და ვთქვი: ისმინეთ ჩემი ხმა და აღასრულეთ ისინი ყოველივე იმისამებრ, რასაც მე გიბრძანებთ; და იქნებით ჩემი ერი, მე კი ვიქნები თქვენი ღმერთი, რათა შევასრულო ფიცი, რომელიც თქვენს მამებს დავუდე, რომ მიმეცა მათთვის ქვეყანა, სადაც რძე და თაფლი მოედინება, როგორც არის ამ დღეს. მაშინ მე ვუპასუხე და ვთქვი: ამინ, უფალო.

მაშინ უფალმა მითხრა: გამოაცხადე ყველა ეს სიტყვა იუდას ქალაქებში და იერუსალიმის ქუჩებში, უთხარი: ისმინეთ ამ აღთქმის სიტყვები და აღასრულეთ ისინი. რადგან გულმოდგინედ გამოწმენდი თქვენს მამებს იმ დღიდან, როცა ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოვიყვანე, ვიდრე დღემდე, დილაადრიან ვდგებოდი და გამოწმენდი, ვეუბნებოდი: ისმინეთ ჩემი ხმა. მაგრამ მათ არ ისმინეს და არც ყური მომაპყრეს, არამედ თითოეული თავისი ბოროტი გულის ზრახვებს მიჰყვა; ამიტომაც მოვუვლენ მათ ამ აღთქმის ყველა სიტყვას, რომლის აღსრულებაც ვუბრძანე მათ, მაგრამ არ აღასრულეს.

და უფალმა მითხრა: შეთქმულება აღმოჩნდა იუდას კაცთა შორის და იერუსალიმის მკვიდრთა შორის. ისინი დაუბრუნდნენ თავიანთი წინაპრების ურჯულოებებს, რომლებმაც უარი თქვეს ჩემი სიტყვების მოსმენაზე; და წავიდნენ სხვა ღმერთების კვალზე, რათა ემსახურათ მათთვის: ისრაელის სახლმა და იუდას სახლმა დაარღვიეს ჩემი აღთქმა, რომელიც დავუდე მათ მამებს. ამიტომ ასე ამბობს უფალი: აჰა, მოვაგლენ მათზე უბედურებას, რომლისგანაც თავს ვერ დააღწევენ; და თუმცა შემომლაღადებენ, არ შევისმენ მათ. იერემია 11:1-11.

ლაოდისკელი მეშვიდე დღის ადვენტიზმის სამსჯავროს თემა, რომელსაც იერემია განსაზღვრავს, ეზეკიელთანაც მეორდება მეთერთმეტე თავში, მეთერთმეტე მუხლში.

ეს ქალაქი არ იქნება თქვენი ქვაბი და არც თქვენ იქნებით მასში ხორცი; არამედ მე განგსჯით თქვენ ისრაელის საზღვარზე. ეზეკიელი 11:11.

შთაგონება პირდაპირ ასახელებს ეზეკიელის მეცხრე თავში აღწერილ დაბეჭდვას, როგორც იმავე დაბეჭდვას გამოცხადების მეშვიდე თავში მოხსენიებული ას ორმოცდაოთხი ათასისა. მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტე მუხლი უბრალოდ წარმოადგენს ეზეკიელის უწყვეტი მონათხრობის გაგრძელებას მეშვიდე დღის ადვენტიტთა ეკლესიაზე აღსრულებული სამსჯავროს შესახებ, რომელსაც და უაითი ეზეკიელის მეცხრე თავის იერუსალიმად ასახელებს. ისინი, რომლებმაც ბეჭედი არ მიიღეს, განიკითხებიან და ილუპებიან მეცხრე-მეთერთმეტე თავების ხილვაში.

ეზეკიელის წიგნში 9/11-ის ხილვა უჩვენებს, რომ ორგულნი იერუსალიმის გარეთ არიან გაყვანილნი სამსჯავროდ, რითაც იდენტიფიცირდება იმათი საბოლოო განცალკევება, რომლებიც აცხადებენ, რომ არიან გამოცხადების წიგნში წარმოჩენილი საბოლოო ეკლესია. „თერთმეტი, თერთმეტის“ სიმბოლო არის აღთქმის სიმბოლო, რომელშიც ას ორმოცდაოთხი ათასი ღმერთთან შედიან. შეკრებისას ეს რიცხვები აღნიშნავს ოცდაორს, რაც არის ორას ოცის მეათედი, ღვთაებრივისა და ადამიანურის შერწყმის ერთ-ერთი სიმბოლო.

მკ. წ. 677-სა და 457-ს შორის არსებული ორას ოცწლიანი მონაკვეთი დანიელის ოცდასამასი დღის წინასწარმეტყველებას აკავშირებს მოსეს შვიდგზისი დროის წინასწარმეტყველებასთან. ამ ორას ოც წელიწადში მრავალი რამ შეიძლება იქნეს ამოცნობილი, როგორც იმ შერიგების საქმის სიმბოლო, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა ეს ორი წინასწარმეტყველება ერთად მივიდა 1844 წელს. მრავალი რამ შეიძლება გამოითქვას იმის შესახებ, თუ რას წარმოადგენს სიმბოლურად რიცხვი ოცდაორი,

როგორც ორას ოცის მეათედი, ისევე როგორც ეს არის რიცხვი თერთმეტის
შემთხვევაში. ის, რისი გამოკვეთაც აქ მსურს, არის ურთიერთობა თერთმეტსა და
ოცდაორს შორის.

ამ აზრებს შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.